

Bli medlem i DÖV- OCH BLINDFÖRBUNDET

Detta förbunds syfte är att ekonomiskt understödja verksamheten bland döva och blinda. Bidrag kan insändas på postgiro 90 04 78. Anmälan sker till de olika expeditionerna, vilkas adresser återfinnes här nedan.

Frälsningsarméns arbete bland döva och blinda

CENTRALEXPEDITIONEN:

Upplandsgatan 47, 3 tr.,
Stockholm V.A.
Tel. (08) 31 23 78.

GÄVLE DISTRIKT:

Södra Fiskaregatan 9, 2 tr., Gävle.
Tel. (026) 12 03 13.

GÖTEBORGS DISTRIKT:

Skanstorget 4, Göteborg C.
Tel. (031) 11 46 38.

JÖNKÖPINGS DISTRIKT:

Berzeliigatan 3, Jönköping.
Tel. (036) 11 21 12.

MALMÖ DISTRIKT:

Kiviksgatan 5 C, Malmö.
Tel. (040) 271 32.

NORRKÖPINGS DISTRIKT:

Tunnbindaregatan 11, Norrköping.
Tel. (011) 12 71 50.

STOCKHOLMS DISTRIKT:

Upplandsgatan 47, 1 tr.,
Stockholm V.A.
Tel. (08) 31 22 53.

UMEÅ DISTRIKT:

Norrlandsgatan 52, Umeå.
Tel. (090) 138 73.

ÖREBRO DISTRIKT:

Kristinagatan 29 A, Örebro.
Tel. (019) 11 43 76.

ÖRNSKÖLDSVIKS DISTRIKT:

Nytorpgatan 3 B, 2 tr., Örnsköldsvik.
Tel. (0660) 163 66.

Postgirokonto: 57 343

För gåvor: 90 04 78

FRÄLSNINGSSARMÉN
DEN HJÄLPANDE HANDENS
ARMÉ

VISSTE DU

att

Frälsningsarmén
är verksam till tjänst bland
DÖVA och BLINDA
över hela vårt land

Så begynte det . . .

Sedan år 1895, i mer än sjuttio år, har Frälsningsarmén bedrivit arbete bland döva. För en ytlig betraktare kan det synas som en tillfällighet att just denna verksamhet togs med i Frälsningsarméns program, men det var helt visst ett led i Guds plan med den unga Ar-mén.

I ett av William Booths möten i Stockholm i början av år 1894 kom en döv kvinna till botbänken. En ung frälsningsofficer, Oktavia Wilkens, bad till Gud med henne. Några år tidigare hade kapten Wilkens lämnat sin plats som dövlärlarinna för att bli frälsnings-officer, föga anande vad Gud hade i beredskap åt henne. Den döva kvinnan kom tillbaka, tog andra döva med sig, och så föddes verksamheten för döva i en tid då det i vårt land inte fanns någon som hade ansvar för den andliga vården av döva. Efter konfirmationen var de överlämnade helt åt sig själva när det gällde andliga frågor.

Under år 1895 anskaffades en lämplig lokal med tillhörande officersbostad på Söder, Södermannagatan 1. Där bildades den första och då enda frälsningsarmémekåren i världen för döva. Efter några år utvidgades arbetet till att omfatta även blindas.

I en tid då föreställningen var allmän att döva och blindas personer var oförmögna till arbete och rimlig försörjning blev Frälsningsarmén en av de ivriga pionjärerna för att skingra dessa djupt ingrodda uppfattningar, vilka bidrog till att arbetsgivare och andra skapade otaliga svårigheter för blindas och döva att trots skicklighet och arbetsduglighet skaffa sig en utkomst.

För att ge arbetsgivare såväl som den stora allmänheten en idé om vad döva och blindas verkligen kan åstadkomma anordnade Frälsningsarmén på senhösten 1915 en uppmärksam utställning i Templet vid Östermalmsgatan i Stockholm. Här exponerades en mångfald arbeten utförda av döva och blindas, som även själva framträdde och demonstrerade sin yrkes- och konstfärdighet. Utställningen öppnades av landshövding M. Sahlin. Kronprins Gustaf Adolf och kronprinsessan Margareta var närvarande, och kronprinsen gav även i ett offentligt anförande de blindas och dövas behjärtansvärda sak sitt stöd. Med föredrag medverkade också rektor

J. Prawitz på Manilla, direktör A. Lundberg i De blindas förening, fröken Anna M. Roos, direktör Theodor Holmberg, doktor Karl Fries, överste E. Melander och borgmästare Jakob Pettersson, tillsammans tongivande personligheter på de sociala problemlösningarnas område i den tidens Sverige.

Så fortsätter vi . . .

De blindas och dövas egna organisationer har i dag skapat ett helt annat utgångsläge för dessa grupper av handikappade. Möjligheterna till utbildning och arbete är i dagens samhälle helt annorlunda än för sjuttio år sedan. Detta har dock inte medfört att Frälsningsarméns arbete har blivit överflödigt. I dag arbetar en grupp frälsningsofficerare, utbildade i de dövas åtbördsspråk och med möjligheter att läsa och skriva blindskrift, vid nio centra med räckvidd över hela landet.

I officerarnas arbetsprogram ingår tolkning för döva vid sjukhus- och läkarbesök, inför myndigheter, vid bröllop, barndop, begravningar — ja, i de många, olika sammanhang där en döv människa kan behöva hjälp. För de blindas är ledsagning och hemhjälp ofta ett stort behov. Dessutom anordnas gudstjänster och samkväm varje vecka vid expeditionerna. Vid samtliga dövskolor håller officerarna söndagsskola, samkväm samt lek- och hobbyaftnar. Två gånger om året företar de resor ut i sina distrikt, då de håller gudstjänster och besöker döva och blindas i deras hem. För många, som bor avsides, blir dessa besök till stor uppmuntran. Utöver dessa årligen återkommande resor måste officerarna ofta resa ut i distriktet för speciella tolkningsuppdrag.

Till hjälp för dem som är både döva och blindas har anskaffats ett antal Tellatouch-apparater, som underlättar den dövblindes kontakt och gemenskap med de hörande. Apparaterna lånas ut gratis.

En bandtidning, "Stridsropet på band", interfolierat av sång och musik sändes varje månad till ett antal blindas prenumeranter.